

Pământul

Cârdei V. Mariana

(22 aprilie - Ziua Pământului)

Planeta albastră-i Pământul, înconjurat de ape
și chiar scaldat de ele, este al vieții leagăn
sub cerul plin de stele; în zori e plin de rouă,
ziua surâde-n soare, apusu-l răcorește
cu-nmiresmata-i boare.

Pământu-n anotimpuri își schimb-a lui culoare,
verde-i primăvara când glia prinde viață,
și este galben vara când soarele-l răsfată.
Toamna, arama frunzei îi dă a ei culoare...
Secătuit de vlagă îl află mândra iarnă
și-i învește trupul în stratul de zăpadă.
Pământul hibernează, profund se odihnește,
în trup îi fierbe lava și inima-i zvâcnește.

Perpetua-i existență protejată e de soare,
de lună, în timp de noapte, și stele strălucitoare.
Luceafărul dimineții îi trimite a lui rază
să-i trezească muritorii ce încă profund visează.
Deșteptat din nou la viață Pământul ne ocrotește,
ne hrănește cu-a lui roade, cu apă ne răcorește.

Îi înălțăm în slavă - imn de mulțumire,
din răsărit de soare și până la apus.
El ne susține viața prin roada lui bogată,
ne odihnește noaptea când luna este sus.

Pământu-i nemurirea, suflarea-i trecătoare,
contactul cu pământul e-a vieții desfătare.
Ne naștem din țărână ființe muritoare
și-ntreaga noastră viață trăim o transformare.
Pământul ne primește, pe noi, pe fiecare,
când dăm tribut viața din "lumea trecătoare".